

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/188/2018
Identifikačné číslo spisu: 5814206317
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5814206317.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ B. B., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v A., A. XXX, 2/ K. B., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v A., A. XXX, zastúpených Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovanému M. B., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v A., A. XXX, zastúpenému JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, M. R. Štefánika 1822, IČO: 36 832 103, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 7C/122/2014, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2017, sp. zn. 7Co/181/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. októbra 2016 sp. zn. 7C/122/2014 zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k pozemku, ktorý je evidovaný ako C KN parcelné číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 163 m², na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie A. a vyporiadal ho tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sa stávajú výlučnými vlastníkami v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov k pozemku C KN parcelné číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 149 m² a žalovaný k pozemku C KN parcelné číslo č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 14 m², ktoré C KN parcely sú novovytvorené geometrickým plánom geodeta T.. B. P. č. 41962249-164/2014 zo dňa 28. augusta 2014. Zároveň rozhodol o trovách konania.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom tak, že ho zmenil, žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Na základe opakovaného dokazovania dospel k záveru, že možnosť reálneho rozdelenia spornej nehnuteľnosti podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov žalobcov a žalovaného nie je dobre možná. V prípade rozdelenia spornej nehnuteľnosti podľa týchto podielov by novovytvorená nehnuteľnosť pripadajúca do vlastníctva žalovaného predstavovala pozemok o rozmere

0,31 m x 44,8 m. Takto vytvorený pozemok však už nemôže slúžiť účelu, ktorému slúžila sporná nehnuteľnosť doteraz - ako prístupová cesta. Ide pritom o jedinú prístupovú cestu k rodinnému domu žalobcov a rovnako ide o prístupovú cestu, po ktorej prechádza žalovaný k pozemku nachádzajúcemu sa za jeho rodinným domom, ktorý môže byť využitý aj ako stavebný pozemok a aktuálne slúži na uskladňovanie paliva, ktoré používa na vykurovanie svojho rodinného domu. Spor právne posúdil podľa § 142 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, keďže reálne rozdelenie spornej nehnuteľnosti nepovažoval za možné a o nehnuteľnosť mali záujem obe strany sporu. Prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa a to, že sporná nehnuteľnosť slúžila ako cesta a na iný účel užívaná nebola, a že žalobca 1/ vyvoláva konflikty so žalovaným, čím šikanózne vykonáva právo väčšinového spoluvlastníka vo vzťahu k žalovanému. Na základe uvedeného žalobu zamietol.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie. Dovolanie odôvodnili dovolacím dôvodom podľa § 432 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Podľa žalobcov prekážkou reálneho rozdelenia pozemku nemôže byť skutočnosť, že po rozdelení možno jednotlivé pozemky užívať len s určitými obmedzeniami. Novovytvorený pozemok pre žalovaného vo výmere 14m² mu môže ďalej slúžiť ako cesta, pretože ho môže zlúčiť s pozemkom, na ktorom má postavený rodinný dom. Navyše prístup k rodinnému domu má na rozdiel od žalobcov priamo z verejnej komunikácie. Poukázali aj na rozvrátené vzťahy medzi stranami sporu kvôli dotknutej nehnuteľnosti, keďže žalovaný neustále fyzicky a verbálne žalobcov napáda a nehnuteľnosť poškodzuje. Spoločné využívanie nehnuteľnosti tak bude naďalej viesť k ďalším konfliktom. Na základe uvedeného potom žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne, pretože nehnuteľnosť nie je deliteľná. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcov odmietol.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovne:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie treba preto považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (v tejto súv. por. napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobcovia odôvodňovali prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).

9. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom

rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

10. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať prípustnosťou a následne dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p.

11. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p.

12. Okrem toho nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., je, že dovolateľ uvedie právnu (nie skutkovú) otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Inak dovolací súd nemá možnosť posúdiť, či ide skutočne o právnu otázku, či ide o právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sú splnené osobitné podmienky uvedené v jednotlivých prípadoch, kedy je dovolanie prípustné.

13. V preskúmvanej veci žalobcovia v dovolaní síce uviedli, že uplatňujú dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 432 ods. 1 C. s. p., no v dovolaní absentuje uvedenie právneho posúdenia veci, ktoré pokladajú za nesprávne a v čom konkrétne spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. nezodpovedajú námietky nesprávne zisteného skutkového stavu. Námietky žalobcov spočívali v možnosti žalovaného využívať nehnuteľnosť "iným" spôsobom a v rozvrátených vzťahoch v rodine, t. j. v čisto skutkových otázkach, ktoré sú výsledkom dokazovania. Dovolanie nesmeruje k riešeniu právnych otázok, teda v konkrétnom spore podmienok zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, na ktoré odvolací súd (ne)prihliadol, hoci tak (ne)mal urobiť. V dovolaní sa navyše vôbec neuvádza ani právna otázka, ktorá bola odvolacím súdom nesprávne vyriešená. Celé dovolanie je koncipované iba ako nesúhlas so skutkovými závermi odvolacieho súdu. Dovolací súd tak nemal možnosť ani posúdiť splnenie osobitných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., a to, či ide o právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či pri jej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie podané žalobcami pre nesprávne právne posúdenie veci preto nezodpovedá požiadavkám z hľadiska vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. Naviac rozhodnutie odvolacieho súdu je v súlade so žalobcami poukazovaným rozhodnutím najvyššieho súdu z 25. februára 1998 sp. zn. 4 Cdo 137/1997, pretože odvolací súd zohľadnil aj okolnosti subjektívneho charakteru na strane žalobcov, ako aj rozhodnutím R 54/1973, keďže zohľadnil podstatu a využitie nehnuteľnosti.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcov odmietol podľa § 447 písm. f) C. s. p.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobcom zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

16. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.